

СТАНОВИЩЕ

от

доц. д-р Светла Славова Янева

Нов български университет

Научно направление 2.2. История и археология

върху научните трудове за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност

доцент

по професионално направление 2.2. История и археология (история на България),

обявен в ДВ бр. 93/26.11.2019 г.,

с кандидат гл. ас. д-р Живко Ангелов Лефтеров

I. Оценка за съответствие с минималните национални изисквания и изискванията на Нов български университет

През 2003 г., след конкурс, Живко Ангелов Лефтеров е избран за асистент в НБУ по научна специалност 05.03.21 Документалистика, архивистика, палеография (вкл. историография и източникознание). На 1 октомври 2012 г. успешно защити дисертация на тема „Религиозната политика на Българската комунистическа партия и Бялото братство (1944-1989 г.)” и му бе присъдена образователната и научна степен доктор по професионално направление 2.2. „История и археология” и научна специалност 05.03.06. История на България. През 2013 г., след конкурс, е избран за главен асистент в НБУ.

II. Изследователска (творческа) дейност и резултати

1. Оценка на монографичния труд, включваща оценка на научните и научно-приложните приноси на автора.

За участието си в обявения конкурс за доцент, гл. ас. д-р Живко Лефтеров представя хабилитационен труд – монография „Англиканската църква, Източното православие и България” (София: Ашур, 2017. ISBN 978-619-7357-06-6). Хабилитационният труд е посветен на една неразработена до момента проблематика. Сред другите приноси на монографията би трябвало да бъде изтъкнат факта, че въпросът за сближението между Англиканската църква и Източното православие е разгледан в широк исторически контекст, надхвърлящ неговите богословски аспекти. Проследена е периодично лансираната идея за съединение с Англиканската църква като „трети възможен път” за

Българската екзархия – алтернатива на борбата за самостоятелна църква или на уния с Католическата църква. Наред с това, в богословски аспект са разгледани различните фази, през които този диалог преминава и непреодолимите догматични различия, довели до неговия безуспешен край. Специално внимание е отделено на ангажираността на видни англикански архиепери със съдбата на българското население след Априлското и Илинденско-Преображенското въстание и на ролята им за формирането на представите в британското общество за положението на българите. В тази връзка са разгледани и опитите на представители на българската общественост да използват благоразположението на Англиканската църква в контекста на националните задачи. Съществен принос на представения хабилитационен труд представлява разкриването на политиката на КПСС и на БКП за използване на църквите в пропагандната война между двата блока за религиозна свобода в Източна Европа и опитите им да дирижират процеса на диалог между Англиканската църква и Източното православие в периода на Студената война.

2. Оценка на приносите в останалите приложени публикации (творчески изяви), направени след назначаването на академичната длъжност „гл. асистент“. Тя включва и оценка на изискването за рецензираност на изданията.

Гл. ас. д-р Живко Лефтеров има публикувана книга на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ на тема „Религиозната политика на Българската комунистическа партия и Бялото братство“ (София: НБУ, 2018. ISBN 978-619-233-024-8). Приноси на книгата са критичната преоценка на преекспонираното в литературата (до публикуването на това новаторско изследване) влияние на Бялото братство и на неговите последователи в българското общество до 1944 г., анализът на допирните точки между учението на Петър Дънов и комунистическата идеология (разкриващи причините за специфичните взаимоотношения между Бялото братство и властта след 1944 г.), изясняването на мястото на Бялото братство в общата религиозна политика на БКП, както и на причините довели до формирането през 70-те години на XX в. на съществуващия и до днес позитивен образ на общността.

За периода след избирането му за главен асистент, Живко Лефтеров има и 11 статии и доклади, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране и в редактирани колективни томове. Освен тях, той е публикувал и 5 студии в нереферирани списания с научно рецензиране и в редактирани колективни томове. Голяма част от тези публикации са на теми, които не са били обект на самостоятелно изследване в

българската историография. Съществен принос към включването на нови исторически извори в научен оборот имат и трите представени за конкурса документални издания, на които гл. ас. д-р Живко Лефтеров е съставител, редактор или автор.

3. Цитиране от други автори

Научните трудове на гл. ас. д-р Живко Лефтеров са цитирани в 5 монографии и колективни томове с научно рецензиране, както и в 19 публикации в нереферирани списания с научно рецензиране.

4. Оценка на резултатите от участие в изследователски и творчески проекти и приложение на получените резултати в практиката.

В периода 2014-2019 г. гл. ас. д-р Живко Лефтеров е взел участие в 3 изследователски проекта: „Сто години петдесетно движение в България”, тригодишен проект (2015-2017 г.), финансиран от Висшия евангелски богословски институт; „Дневници, бележки и спомени на патриарх Кирил”, съвместен проект на Департамент „История” на НБУ и фондация „Комунитас” (2016-2017 г.) и „Атеистичната политика на Българската комунистическа партия”, изследователски проект, финансиран от Фонда за стратегическо развитие на НБУ (2018-2019 г.). През същия период той е участвал в 4 редакционни колегии на издания на Департамент „История” на НБУ. Участвал е с доклади на общо 11 научни конференции (3 международни и 8 национални). Бе член на организационните комитети на три научни конференции и на един международен научен конгрес. Живко Лефтеров е също организатор и лектор на 10 пътуващи семинара на департамент „История” през последните 5 години.

III. Учебна и преподавателска дейност

Гл. ас. Живко Лефтеров има необходимата аудиторна и извън-аудиторна заетост; той работи активно и в електронния обучителен модул "MOODLE – НБУ". Участва активно в разработването и акредитацията на всички нови бакалавърски и магистърски програми на департамент „История”. За последните 5 години е бил научен ръководител на 12 успешно защитили дипломанти и рецензент на 8 други бакалавърски и магистърски тези. Участва активно в осигуряването на студентски практики и стажове. Средната оценка от анкетите за удовлетвореност на студентите от курс и преподавател на Живко Лефтеров е над 4.00.

IV. Административна и обществена дейност

От 2004 до 2011 г. Живко Лефтеров изпълнява длъжността директор на базова програма „История“, а от 2004 до 2008 г. – длъжността директор на бакалавърска програма „История“. В периода 2015-2018 г. е бил член на Комисията към фонд „Учебни програми“ на Факултета за базово образование. Бил е член на Факултетния съвет на Бакалавърски факултет в периода 2005-2008 г. и член на Комисията по качество в периода 2015-2017 г.

V. Лични впечатления от кандидата

Съвместната ни работа в Департамент „История“ на НБУ в продължение на повече от десет години ми дава основание да смятам, че гл. ас. д-р Живко Лефтеров притежава всички академични качества, необходими за заемане на академичната длъжност доцент и голям потенциал за развитие като изследовател. Той проявява забележителна ангажираност с учебния процес, инициативност и отговорност към служебните си задължения, както и съпричастност към проблемите и развитието на студентите.

VI. Мнения, препоръки и бележки по дейността и постиженията на кандидата

В гореизброените точки I до V съм изразила положителното си мнение за дейността и постиженията на кандидата и нямам забележки; като единствена препоръка за усъвършенстване на неговата академична дейност в перспектива бих отбелязала евентуалното му включване в преподаване на курсовете на чужд (английски) език на НБУ.

В заключение, въз основа на всичко гореизложено, давам положителна оценка на академичната дейност на кандидата за заемане на академичната длъжност доцент по обявения конкурс по научно направление 2.2. „История и археология“ (история на България) гл. ас. д-р Живко Ангелов Лефтеров и предлагам допускането му до избор от Академичния съвет на НБУ.

Дата 10.03.2020

Подпис:

доц. д-р Светла Янева